

Portal Województwa Lubuskiego

Olga Tokarczuk Honorową Obywatelką Woj. Lubuskiego

Kategoria - Archiwum

Data publikacji -20 grudnia 2019 godz. 08:41

Lubuszananka z pochodzenia - urodzona w Sulechowie - wybitna polska pisarka, eseistka, autorka scenariuszy i poetka, ale także obrończyni praw kobiet i demokracji oraz ekologii, laureatka Nagrody Nobla Olga Tokarczuk uchwałą Radnych Województwa Lubuskiego została Honorowym

Obywatel województwa lubuskiego. - Olga Tokarczuk swoimi czynami wzbogaciła dorobek województwa lubuskiego - czytamy w uzasadnieniu uchwały.

Kapituła tytułu „Honorowego Obywatela Województwa Lubuskiego” pozytywnie rozpatrzyła wniosek marszałek Elżbiety Anny Polak w sprawie nadania tytułu „Honorowego Obywatela Województwa Lubuskiego” Oldze Tokarczuk. 20 grudnia 2019 r. radni województwa podjęli uchwałę w tej sprawie.

Olga Tokarczuk – laureatka Nagrody Nobla w dziedzinie literatury za rok 2018. Urodziła się w Sulechowie i wychowała w Klenicy, skąd przeniosła się z rodzicami do Kietrza. Tam ukończyła Liceum Ogólnokształcące im. Cypriana Norwida. Jest absolwentką Wydziału Psychologii Uniwersytetu Warszawskiego. W czasie studiów, jako wolontariuszka, opiekowała się osobami z problemami psychicznymi. Zainteresowała się również pracami Carla Junga, co wywołało wpływ na jej twórczość. Po studiach pracowała jako psychoterapeutka w poradni zdrowia psychicznego w Wałbrzychu. Mieszka we Wrocławiu i Krajanowie.

Zadebiutowała w 1979 r. na łamach pisma „Na przełaj”, gdzie pod pseudonimem „Natasza Borodin” opublikowała pierwsze opowiadania. Jako powieściopisarka zadebiutowała w 1993 r. wydaną wówczas „Podróżą ludzi Księgi”. Książka uzyskała nagrodę Polskiego Towarzystwa Wydawców Książek. Publikowała m.in. w „Mandratorze”. W 1995 r. ukazała się jej druga powieść „E.E.” Dużym sukcesem okazał się wydany 1996 r. powieść „Prawiek i inne czasy”. Rok 1997 przyniósł zbiór opowiadań zatytułowanych „Szafa”, a w 1998 pisarka opublikowała powieść pt. „Dom dzienny, dom nocny”. W 2004 ukazały się „Ostatnie historie”. Książka ta składa się z trzech oddzielnych opowieści o babce, matce i wnuczce, ukazanych w niezależnych od siebie czasie i przestrzeni.

Prowadziła warsztaty prozatorskie w Studium Literacko- Artystycznym na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. W 2008 r. prowadziła zajęcia z twórczego pisarstwa na Uniwersytecie Opolskim. Współpracowała z Partią Zielonych. Była członkinią redakcji „Krytyki Politycznej”. Od 2015 r. współorganizuje w Nowej Rudzie i okolicach Festiwal „Góry Literatury”.

Jest feministką. Wspiera działania na rzecz ochrony środowiska, praw zwierząt oraz równouprawnienia. Jest regularną uczestniczką parad równości.

Według Instytutu książki do października 2019 r. ukazały się 193 tłumaczenia jej książek, które 90-ciu tłumaczy przełożyło na 37 języków, w tym na najczęściej używane na świecie m.in.: angielski, arabski, chiński, hindi, hiszpański, japoński, niemiecki, portugalski. Wiele z jej powieści zostało zekranizowanych.

Otrzymała odznaczenia: srebrny medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” (2010), Złotą Odznakę Honorową „Zasłużony dla Województwa Dolnośląskiego” (2018), odznakę Honorową Powiatu Kłodzkiego (2019).

Honorowymi obywatelami województwa lubuskiego są 22 osoby: Jarosław Barańczak, Stanisław Bożek, Andrzej Gabryszewski, Stefania Hejmanowska, Edward Lipiec, Włodzimierz Mokry, Walerian Piotrowski, Marek Rusakiewicz, Tadeusz Sierżant, Stanisław Żytkowski, Witold Andrzejewski, Tadeusz Wrona, Edward Dębicki, Maciej Karnicki, Edward Mincer, Jerzy Owsiak, Józef Zych, Joanna Brodzik, Zbigniew Izdebski, Tadeusz Kuczyński, Michał Kisielewicz, Adam Bagiński.